

USA: Glass-Steagall-angreb på Clintons valgkampagne fortsætter

18. november 2015 – Spørgsmålet om Hillary Clintons afhængighed af Wall Street-penge og hendes heraf følgende modstand imod Wall Streets fjende, Glass/Steagall-bankopdelingsloven,[1] vokser fortsat i kølvandet på de demokratiske kandidaters debat den 14. nov.

Den 17. nov. havde Associated Press en historie, »Clinton-kampagne forsvarer bånd til Wall Street«, med nyheden om, at Hillary til sit forsvar henter den mest odiøse af alle allierede, Barney Frank, forvalteren af Dodd/Frank-loven,[2] der blokerede for genindførslen af Glass-Steagall. Franks absurde argument trækker utilsigtet Clintons underdanighed over for Obama ind i billedet: Han siger, at den kendsgerning, at Obama underskrev Dodd/Frank-loven efter at have modtaget overdådig støtte fra Wall Street, viser, at Wall Streets penge ikke har noget indflydelse i det Demokratiske Parti! AP-artiklen gennemgår begivenhederne i debatten den 14. nov. om Clintons Wall Street-finansiering og rapporterer, at hun har modtaget 7,3 million dollar i år fra finanssektoren, iflg. Crowspac.com, hvilket er mindre end Ted Cruz eller Jeb Bush, men mere end nogen anden demokratisk præsidentkandidat; og Clinton Foundation har fået mange flere Wall Street-penge. En artikel den 17. nov. i themreport.com, »Demokrater på Wall Street: Opdel de store banker og genindfør Glass-Steagall«, er bemærkelsesværdig for sit lange citat fra Bernie Sanders' krav om Glass-Steagall og hans »Wall Streets forretningsmodel er svindel«; samt et langt citat af Martin O'Malley, der kraftigt opfordrer til Glass-Steagall.

Richard Eskows blog i *Huffington Post* indeholder den 17. nov. et af de væsentligste argumenter for Glass-Steagall, der har

været i de almene medier på det seneste, »5 grunde til, at Glass-Steagall betyder noget«. Eskow citerer prof. Simon Johnson fra MIT om, hvordan Dodd-Frank intet har ændret omkring for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne; Robert Reich (arbejdsminister under Bill Clinton 1993-97, -red.) om, hvordan ophævelsen af Glass-Steagall (i 1999) rent faktisk virkelig forårsagede det globale krak i 2008; og den tidl. dir. for Citigroup John Reed om, hvordan investeringsbankvirksomhedens ætsende hasardspilskultur blev bragt ind i, og overtog, ordinær kommerciel bankvirksomhed efter Glass-Steagall.

Eskow slutter, hvor han begyndte – med demokraternes debat. »I dagens miljø er en genindførelse af Glass-Steagall ikke alene den rette politik – hvad den så sandelig er. Det er også en fremragende lakmusprøve for politikere, der siger, at de vil gå op imod Wall Street.«

[1] Se Lyndon LaRouche: **Ikke en valgmulighed, men en uopsættelig nødvendighed: Fire Love til USA's redning**

[2] Se dansk Specialrapport: **Dodd-Frank dræber: Hvordan USA blev en del af det internationale bail-in-system**